

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене, можна констатувати, що на тлі глобальних загроз, вимог, проблем, викликів, тенденцій розвитку туристичної галузі використання VRIO-аналізу передбачає одержання максимуму значущої інформації для формування бази стратегічних даних туристичного підприємства, складові якої необхідно враховувати при прийнятті ключових рішень у ресурсному та компетентнісному аспектах. Це, в свою чергу, обумовлює формування ефективної стратегії туристичного підприємства нової управлінської якості.

Література

1. Barney J. B. Gaining and Sustaining Competitive Advantage / J. B. Barney – Addison-Wesley Publishing, Mass, 2012. – 381 p.
2. Wade M. The Resource-Based View and Information Systems Research: Review, Extension, and Suggestions for Future Research / M. Wade, J. Hulland // MIS Quarterly. – June 2016. – Vol. 6, no. 1. – pp. 112- 125.

УДК 658 (477) : 005.591.6

Павлович О. Р.,

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

РОЛЬ МЕНЕДЖМЕНТУ В РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

У тезах розглядаються проблеми розвитку інноваційної діяльності як важливої складової національної економіки та роль менеджменту в інноваційній діяльності.

Аналіз інноваційної діяльності за роки незалежності України показує, що, починаючи з 1991 року, інноваційна діяльність зростала. Принципи і функції менеджменту адекватно застосовувались і відігравали важливу роль в інвестиційній діяльності. На той час закони про науково-технічні кооперативи дозволили відкривати малі підприємства-супутники, які займались науково-технічними розробками. Все це сприяло розвитку інноваційної діяльності до 1998 року. Проте, у зв'язку з економічною кризою відбулося згортання інноваційних досліджень і розробок аж до 2003 року. В період з 2003 по 2005 роки після прийняття декількох законів України в підтримку інноваційної діяльності почала зростати кількість наукових організацій, що суттєво стимулювало інноваційну діяльність.

Проблеми інноваційної діяльності та ролі менеджменту в ній висвітлено у наукових працях багатьох українських вчених: Н. Луцька, П. Орлюка та інших. Автори стверджують, що інноваційна діяльність наразі так і не виконує роль «двигуна» високотехнологічного розвитку країни.

Проблема розвитку інноваційної діяльності полягає в тому, що в нашій країні наука фактично не фінансується державою. Крім того, більшість інновацій, які були розроблені вітчизняними вченими, не були впроваджені в практику. Це означає, що країна не зацікавлена в інноваційній діяльності. В той же час, закордоном інноваційна діяльність з кожним кроком набуває все більших обертів.

Отже, інноваційний розвиток має прямий і зворотній зв'язок з соціально-економічним розвитком: він значною мірою залежить від стану соціальної сфери та економіки, а інноваційна направленість економіки забезпечує стабільність соціально-економічного розвитку [1, с. 26-28].

Сьогодні, коли інноваційна діяльність розглядається як необхідний чинник розвитку економіки та зростання конкурентоспроможності, на перший план висувається проблема ефективного управління інноваційною діяльністю. Низькі темпи і результативність інноваційного розвитку пов'язані з відсутністю системного підходу до організації інноваційного процесу. Це означає, що в самій системі управління інноваційним розвитком треба впроваджувати інновації в техніці, організаційних структурах, технологіях і методах управління, а також культурі управління.

Процес управління з точки зору його суб'єкту має бути адекватний цілям. Нормативна база тут слабка, але в кожній реальній ситуації необхідно обґрунтувати склад, функції, організаційні форми роботи і джерела фінансування, що враховують вимоги інноваційного розвитку. Що стосується технології і методів управління, то найбільш ефективною вважається методологія проектного менеджменту, яка дозволяє здійснювати планування, організацію та ефективний моніторинг як розробки, так і реалізації інноваційних проектів.

Сьогодні розвиток інновацій гальмується різким відставанням законодавчої бази, нормативно-правової та методичної підтримки.

Негайна потреба в інноваційних змінах потребує формування нової генерації менеджерів, яким притаманне інноваційний тип мислення, розвинута мотивація до інноваційної діяльності та спроможність здійснити інноваційний підхід до вирішення проблем. Однією з ключових проблем у кадровому забезпеченні інноваційної діяльності є погіршення вікової структури наукових кадрів, небажання молоді займатися науковою діяльністю, що пов'язано як з низьким рівнем оплати висококваліфікованої праці, так і з небажанням виконувати роботу, результати якої не впроваджуються у практику.

Для забезпечення продуктивності роботи та рівня інноваційної активності на підприємстві важливим є стиль управління, який вимагає відміни диктатури керівника в процесі розробки та реалізації нових ідей. Процес управління інноваційною діяльністю повинен бути направлений на створення і підтримку умов, в яких працівники будуть зацікавлені у нововведеннях. Більша перевага

надається колективній роботі, так як у працівників з'являється більше можливостей показати себе. Існує така категорія людей, які внутрішньо направлені на постійне удосконалення, прагнуть змін та підвищення ефективності своєї роботи і організації в цілому [2, с. 69].

У практиці формування мотивації працівників ефективним є застосування зовнішніх стимулів інноваційної діяльності (матеріальні винагороди, присвоєння вищої категорії, створення належних умов праці, оптимальний режим роботи, послаблення контролю, тощо). Проте, найважливіше, щоб інвестиційна діяльність розвивалась за підтримки держави.

Література

1. Луцька Н. І Теоретичні основи і практика запровадження інновацій в Україні / Н. І. Луцька // Інвестиції : практика та досвід. – 2009. – № 20. – С. 26-28.
2. Орлюк П. Законодавче забезпечення інноваційної діяльності в Україні / П. Орлюк // Наука та інновації. – 2008. – Т. 4. – № 1. – С. 68-73.

УДК 331.103.224

Постніков В. С., Охремчук О. С.,

Тернопільський національний економічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ

В сучасних умовах розвитку ефективність та успішність діяльності більшості організацій значною мірою залежить від системи управління в ній, в тому числі, яким чином організовані комунікації. Розвиток сучасних інформаційних технологій відіграє не останню роль в побудові дієвої системи комунікацій в організації та вимагає переосмислення підходів до її побудови та виконуваних нею функцій. Теперішній час характеризується інформатизацією суспільства, що визначальним чином впливає на організаційні та методичні аспекти планування та здійснення управлінської діяльності. В умовах розвитку науково-технічного прогресу, появи прогресивних технологій та підвищення темпів отримання та обробки інформації, розробка та прийняття рішень вимагає від сучасних менеджерів використання актуальних інструментів, здатних спростити та підвищити ефективність виконання повсякденних функцій. Впровадження сучасних інформаційних технологій в систему управління організацією вимагає чіткого визначення сутності, структури, функцій, можливостей та тенденцій їх розвитку.

Як наслідок, на чільне місце серед ресурсних компонентів організаційно-методичних процесів виходить інформація, знання та ефективний доступ до них. Кризові явища, що мають місце в різних сферах, доводять недостатність природних, трудових, фінансових та інших ресурсів. Чільне місце серед